

Brag, og at de Brag, der saaledes ere ufsabeliggjorte ved det offentlige Foranstaltning, navnlig dem, der paa Marineministeriets Foranstaltning ere blevne ufsabeliggjorte i Sejløbene, ere meget værdifulde for Bragfisterne, idet man paa Grund af de store Betøstninger, som en fuldstændig Bortrydningen vilde foranledige, kun bortsprænger dem til en saadan Dybde, at de ikke anses farlige for Skibsfarten, hvorfor undertiden temmelig betydelige Kyster blive tilbage. Som Følge af disse Udtalelser blev 2den Behandling standset og Sagen henvist til et Udvalg, som imidlertid ikke naaede at afgive Betænkning i forrige Samling. — Jeg fremførte da ved denne Samlings Begyndelse Lovforslaget, saaledes som det blev vedtaget her i Tinget, uforandret i det andet Ting. Det blev sendt i Udvalg, og dette Udvalg afgav en Betænkning, hvori stillede et Ændringsforslag med tilhørende Ænderingsforslag. Udvalget udtaler igen, at det erterender fuldt ud Nødvendigheden af den Opsættelse, hvorpaa Ministerens Forslag hviler, og som er godkendt af Landstinget, at man bør tilstræbe saa vidt muligt at gøre Besættelsen af vore Farvande farsfri. Det fremsætter dernæst den Formening, at Udvalget i sine Ænderingsforslag, navnlig det, som Flertallet stillede, har holdt sig inden for Rammen af det, der efter gentagne Udtalelser maa anses for nødvendigt. Det kan jeg imidlertid ikke være enig med Udvalget i. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, vil det efter min Mening ikke være fyldestgørende. Paa den anden Side vil jeg, som jeg erklærede i Folketinget, være meget villig til og gerne være med til at overbejse, om man kunde finde en saadan Formulering, at Lovforslaget ved Siden af at yde nødvendig Sikkerhed for Skibsfarten ogsaa kunde tilstede, at Fiskerne beholdt dette Arbejde, men under den Form, det her er foreslaaet, vil det efter min Mening ikke kunne ske.

Maa jeg først omtale, at der var stillet et Ænderingsforslag, gaaende ud paa, at Tilladelse til at foretage disse Opfistninger kan Marineministeren nægte for Sejløbenes Bedkommende. Naar dette Ænderingsforslag nu var vedtaget, saa kunde der have været større Udsigt til et godt Resultat; men det blev ikke vedtaget, det var kun et Ænderingsforslag, stillet af et enkelt Medlem af Udvalget.

I Forslaget, saaledes som det nu foreligger her, er der for saa vidt gjort en Forbedring i den nuværende Tilstand, som det er bestemt, at Anmeldelse om, at man vil drive saadant Fiskeri, skal ske til Marineministeren i Stedet for til den paagældende Amtmand. Dette er selvfølgelig en Forbedring, idet Marineministeren naturligvis kan træffe bedre Kontrolforanstaltninger, end Amtmanden kan. — Derimod er der en anden Bestemmelse, som jeg for mit Bedkommende slet ikke kan gaa ind paa. Det er denne, at det kun skulde være nødvendigt at afmærke Stedet, naar under Arbejdet Dybden formindstes paa noget Sted. En Betingelse, som jeg nødvendigvis maa stille til Lovforslaget, er, at Stedet hele Tiden, saa længe Arbejdet staar paa, fra det begynder, til det er færdigt, skal afmærkes, og at det maa ske paa en virkelig behørig Maade, ikke, saaledes som det staar her, blot ved Bøje eller Lanterner, thi det kan være, at Bøje eller Lanterner slet ikke forslaa. Vi have ved vore Arbejder i den Retning endogsaa undertiden været nødt til for at faa en solid Afmærkning, at bruge et Reservefyrstik, som havde ekstraordinært svært Anker; det er naturligvis ikke altid nødvendigt, men kun undtagelsesvist, men det maa staa til vedkommende Minister — det drejer sig jo ikke blot om Marineministeren, men ogsaa Indenrigsministeren kan være impliceret i Sagen, nemlig i det Tilfælde, hvor der er Tale om et Brag paa Forstranden — at kunne holde Øje med denne Afmærkning, saaledes at det ikke overlades til Bragfisteren selv, hvornaar han vil anbringe den, saa at han endog kan vente, til Dybden virkelig er formindstet paa Stedet, med at sætte den Afmærkning, han anser for nødvendig. Det er jo klart, at i den Tid, der hengaar fra det Øjeblik, da Dybden er formindstet, og til en saadan Afmærkning blev bragt ud, kunde der ske store Ulykker. Det er dette Punkt, der for mit Bedkommende giver Anledning til de største Betænkeligheder, og som jeg altsaa bestemt maa ønske forandret.

Der er dernæst ogsaa indsat noget om, hvorledes der skal disponeres over de hærgebe Sager, saaledes at der nu er ikke mindre end tre Ministre implicerede i dette lille Lovforslag, idet Justitsministeren jo ogsaa derved bliver inddraget deri. Det har hidtil været bestemt — jeg ved ikke, hvorvidt det